

Publicerad 2007-03-08 20:27 av Hans

förtröstan

minnet
av gårdagens närhet

cyklar leende
i motvinden och regnet

tänker
med värmen från din hud ännu i mina händer
att kanske ska också vi
en dag
hitta hem

trots åren av sorg, vilsevandrande och fruktlösa försök
att tillfredställa
alla andra
dom som vi trodde visste vägen
dom som vi trodde höll i nyckeln

och nu
när ögonen sakta spolats rena, av regn eller tårar
när blicken långsamt klarnar
och alla inbillade spöken, en efter en lägger ner sina vapen

kanske hittar vi hem
hem till oss själva

du där
med alltför blommig klänning
och jag här
med min envisa envishet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hans med Poeter.se id #6969 innehar upphovsrätten